

Պաշտօնաթերթ՝ ՀԱՅ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԱՑ ԴԱՇՆԱԿՑՈՒԹԵԱՆ ՀՅԴ Արեւմտեան Ամերիկայի Երիտասարդական Միութիւն 1987 Թիւ 1 Է. Տարի

Բովանդակութիւն	
"Our Kristapor"	
«Ny np pwg t»	
Հարցագրութ ընկ. Արօ Պողիկեանի հետ	
Ընկ. Համիիկ կը գրէ իր կեանքէն6	
"Discourse on the Origins of Inequality"	
Ձեռակա՞ն Ժողովրդավարութիւն9	
ՀԵԴ Աշխատանքներ 10	
Հ шрдшрий11	

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

Վերանորոգուած Կամբով

□ Մօտ մէկ տարուան դադարէ մը ետք, Հայ Երիտասարդաց Դաշնակցութեան պաշտօնաթերթ «Հայդուկ»ը կրկին լոյս կը տեսնէ որպէս արեւմտեան Ամերիկայի ճայ քաղաքականա– ցած երիտասարդութեան մտքերը արտայալտող միջոց մը։

Բազմաթիւ են այս դադարի պատճառները եւ ընհանրապէս կը բխին սփիւոքի անպատեն առարկայական պայմաններէն։ Ասոնց կարգին են անշուշտ բոլոր այն սովորական ճնշումները որոնց իրացեկ կը դառնան եւ երբեմն այ տեղի կու տան հայ իրականութեան մէջ գործող զանազան կազմակերպութիւններ եւ յատկապէս մամլոլ հաստատութիւններ, այսինքն նիւթական միջոցներու պակաս, մարդոյժի նեղութիւններ, եւ այլն։ Բայց ինչ խօսք որ մեր թերթը ըստ էութեան ըլլալով լարաբերաբար քաղաքականացած եւ լեղափոխականացման ձգտող հոսանքի մր օրգանը, ընդհանրապէս իր փորձառութիւններէն մեկնելով ինզինքն կը գտնէ մարտնչողի դերին մէջ՝ նոյնիսկ այս ճակատին վրայ։ Հետեւաբար, երիտասարդութեան այն հատուածին համար որ առօրեալ պալքարի մէջ է բոնակալութեան ու քաղքենիացման ուժերու անմիջական եւ հետեւողական ազդեցութիւններուն դէմ, եթէ ոչ բնական, ապա ուրեմն առնուացն ակնկալելի կը նկատէ վերոյիշեալ դժուարութիւնները։ Այս դժուարութիւնները, րլյան անոնք նիւթականի թէ այլ պակասներու հետեւանք, կրնան լոկ ներկայանալ որպէս ժամանակաւոր եւ դանդաղեցուցիչ արգելքներ որոնց դիմաց չի կրնար ընկրկիլ լեղափոխական ոգին։ Եւ անա «Հայդուկ»ը կու գայ վերանորոգուած կամքով եւ վճռակամութեամբ նետուելու պայքարի այս ճակատին վրայ, այս անգամ դեռեւս աւելի երկար շունչով դիմադրելու բոլոր այն ընթացիկ խոչընդոտերը որոնք այս կամ այն ձեւով կը դանդաղեցնեն իր ընթացքը։

Պարզ խօսքով, «Հայդուկ»ը պիտի յարատեւէ եւ ծաւալի։ Իր նպատակը պիտի շարունակէ մնալ դաստիարակութիւնն ու քաղաքականացումը շրջանի երիտասարդական հատուածներուն։ Իր առաքելութիւնը պիտի շարունակէ մնալ լսելի դառձնել լեղափոխականացման ձգտող երիտասարդութեան խօսքն ու ծրագիրները։

Վերոլիշեալը մեծ խօսքեր են եւ մեծ նպատակներ որոնք կը լանձնենք թուղթին։ Կը մնալ մեզի խօսքը վերածել գործի արդարացնելու համար մեր խօսքը եւ պարտադրելու մեր գործը։

EDITORIAL

Renewed Will

Note: The following is a translation of the Armenian version of the editorial which appears in this issue. The official views of **Haytoug** are presented in the Armenian original.

☐ After almost a year of interruption, Haytoug — the offical publication of the Armenian Youth Federation, is being published as a mean for the expression of the thoughts of the politicized Armenian youth of western America.

The reasons for this interruption are many, and generally stem from the undesirable objective factors present in the diaspora. Among these factors are all those familiar pressures under which many Armenian organizations and media institutions become defenseless and eventually surrender. These factors may be summed up in the lack of financial resources and difficulties of manpower, etc. However, it goes without saying that our publication itself, being the organ of a relatively politicized current (which strives for revolutionization) constantly finds itself struggling on this, and many other fronts. Therefore, that faction of the youth, which is in a day-to-day struggle against the immediate and continuous pres-

Cont. on pg. 12

"Our Kristapor"

Note: Whereas there is a large group of English-speaking Armenian youth in the western United States, Haytoug will publish translated articles from other Armenian youth publications. These translations are intended to provide the English-speaking Armenian youth with the material they would not otherwise have access to. The following is a translation of an editorial which appeared in the April-September 1985 issue of Gaidzer—the youth publication of the ARF. The offical views of the author and/or publication are contained in the Armenian original.

"By dedicating the present issue of *Droshak* to the ARF's tenth anniversary, we are very far from a celebratory mood. In days of mourning, festivals are not carried out. Our only desire on this, the threshold of the ARF's second decade, is to reflect on the general state in the same way we reflect on a previous year at the beginning of each year."

Droshak, 1901

□ Thus began the article that Kristapor authored on the occasion of the tenth anniversary of the Armenian Revolutionary Federation, published in the special issue of *Droshak* in 1901. Kristapor was against all those ideas of his comrades that intended to uproariously celebrate the ARF's activities that took place in its decade-long existence. In days of mourning, Kristapor would express, festivals are not carried out. On the contrary, he suggested that, on the threshold of its second decade, the ARF reflects on its general state, gives an account of its past activities and continues to push ahead, fearless and without hesitation.

This was what was suggested by Kristapor, who became a martyr in the ARF's second decade of existence.

Pierre Kiar, along with the foreign intellectuals and leaders who had rallied around the newspaper *Pro Armenia*, liked to call him "Our Kristapor".

Պաշտօնաթերթ՝ ՀԱՅ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԱՑ ԴԱՇՆԱԿՑՈՒԹԵԱՆ

> Արեւմտեան Ամերիկայի Երիտասարդական Միութիւն

Official Publication of the ARMENIAN YOUTH FEDERATION

ARF Youth Organization of Western America

Haytoug 419A West Colorado Street Glendale, California 91204

818 243 4491

He became "our Kristapor" to the generations which came after his death. He is "our Kristapor" to our generation as well, and will remain that way for all the coming generations and for all time.

This is what he wanted to be called. Simple, intimate, natural. He was that type of a person his entire life.

What is it that made Kristapor the object of inspiration for generations? Where is the secret of his charm, his enchantment? Why doesn't he age and become something of the past?

Kristapor has left us with very little in revolutionary literature or publications. His labors are very modest in this field. However, the little that we have inherited from Kristapor has a permanent value. There, life is panting lastingly, and constantly has stormy undulations because he wrote with passion and profound sincerity. Something that would compel man to unconditionally read his works. "If you want to be read, write with your own blood," he asserted. And this is why his writings have become worthy of numerous publications and will continue to be so.

However, all this by itself, is not satisfactory, to extol Kristapor and to give him permanent worth. Then, where is the secret to his charm? Why is he so great?

Kristapor was an organizational talent whose likes are seldom encountered in our lives. Behold, his worth which is permanent and which has become an object of inspiration for all generations...

Kristapor was born a leader, he grew up a leader and was martyred a leader. Skim through the history of ARF's first fifteen

«Հայ ժողովուրդը պէ'տք է յեղափոխական լինի այն մոմէնտին, երբ պայմանները մեզ նպաստաւոր լինեն, ուրեմն, ամէն րոպէ, որովհետեւ, կրկնում ենք, անորոշ է այդ մոմէնտը»:

- «Inozwy»

years and you will see that there isn't an incident, an initiation in which he didn't participate directly or indirectly, or in a total or partial way . . .

As a young student in the college of Tiflis, thanks to his natural talents and scientific background, he participated in student self-advancement groups and immediately occupied a leader-ship role . . .

Upon graduating the college of Tiflis, he took charge of the responsibilities in the teaching profession in this birthplace. He was devoted to the organization of Armenian national groups and their political-revolutionary education so that they could counter the Czarist government's oppression, injustice, privation and exploitation. He did the same and more in Tiflis. He organized groups of Turkish-Armenian emigrants for the protection of the Armenian national cause. It was these groups that protested against the Czarist government when the latter closed down Armenian educational insitutions . . .

After continual and proper labors he reconciled all the adversary revolutionary powers, he brought together and united them in under a common organization; something that requires extraordinary capabilities as well as the awareness for historic necessity.

After just having laid the foundation of the ARF, he was arrested and exiled. In exile he undertook the prepatory work for the publication of *Droshak*. After his exile he began anew the organizational work; and again he was arrested and imprisoned. Barely out of jail he initiated the Khanasor expedition . . .

He strengthened the internal as well as the external propaganda of the ARF. He became editor of *Droshak*. He rallied numerous youths and students around him, He organized the *Armenian Student Union of Europe*. In foreign affairs, he made appeals for the proper solution of the Armenian Cause during peace meetings which were taking place in Europe. He formed Armenian-loving groups consisting of distinguished non-Armenian figures. He initiated public meetings and lectures. He set the foundation of the *Pro Armenia* newspaper for which Pierre Kiar, Anatole France, Clemenceau, Jores and many others worked...

He entered the whirlpool of terrorist activities. He undertook the *Potorig* operation: forcibly collecting money from rich Armenians. He prepared and planned for the assasination of Sultan Hamid; however, he was martyred on the road of revolution not having reached his goal.

Kristapor's organizational talents do not end with his death. If an attempt was made to find the reason how the ARF was able to successfully emerge from all the persecutions and oppressions it had to face, one would undoubtedly find the answers to lie mostly in that kind of spirit which Kristapor had.

Not only did Kristapor synthesize previously existing ideas of the construction of an Armenia and advancement of self-distinct national goals, but he also crystallized them and made them a reality.

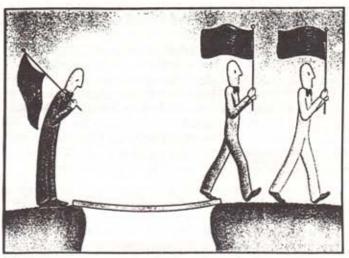
Kristapor is undoubtedly our contemporary.

«Ամբոխը, կազմուած լինի նա «կրթուած» թէ անկիրթ մարդկանցից, միշտ տրամադիր է կար– ծելու, թէ ամէն մի երեւոյթ, որին հետեւում է մի ուրիշը՝ անմիջական պատճառ է յետագայ երե– ւոյթի»:

Քրիստափոր *Մ*.

«Ով որ քաջ է, աղբ թող հաւաքէ»

Արամ Գույումնեան

□ Սպասելի է որ ամեն ճայ երիտասարդ ոգեւորուած ճայ ոգիով, պատրաստ ըլլայ իր ուժերը տրամադրելու Հայ Դատի մարզեն ներս զանազան աշխատանքներուն. բայց, կը ճանդիպինք խաբուսիկ տեսա– րաններու որ մեր մէջ յոյս կ'արթնցնեն յատկապես երբ տեսնենք երիտասարդութեան խանդավառ վիճակը որ իրականին մէջ շատ անգամ ձեւակերպութիւն է միայն։

Տեսարանը ծանօթ է։

Դաշտահանդէսի մը վերջաւորութեան, երիտասարդութիւնը բոլորած եռագոյնին շուրջ ծափերով կ'ընկերանայ ընկեր Գառնիկ Սարգիսեանի հայրենաշունչ երգերուն։ Երիտասարդութիւնը ոգետրուած է. այս յայտնի է իրենց կանչերէն ու դէմբերու արտայայտութիւններէն։

Տեսարանը ծանօթ է եւ նոյնիսկ քաջալերելի. վերջապէս, կը համոզենք մենք մեզ, որ երիտասարդութիւնը կը գնահատէ լեղափոխական երգը, երգի բառերու ոգիով կը դաստիարակուի եւ այլն, եւ այլն։

Սակայն նախքան որ դաշտահանդէսը վերջ գտնէ, այս ոգետրումը արդէն իսկ մարած է։ Փոխանակ փոխակերպուելու գործնական աշխատանքի, ոգին պարզապէս կր գործածուի ծափող ձեռքերու համար որպէս ոյժ, մինչ կազմակերպական աշխատանքները պէտք եղածին չափ յառաջացում չեն արձանագրեր։

Անհոգութեան կամ բոլորովին ծուլութեան մտածելակերպի մը հետեւելով, երիտասարդութեան մեծամասնութիւնը կը փորձէ իր ջանքը թափել որ տարածութիւն ստեղծէ իր եւ զինք սպասող աշխատանքին միջեւ։ Այս փոխանցիկ եւ շուտով տարածուող վիճակը ներկայ է ոչ միայն մեծ ու դժուար աշխատանքներու պարագային այլ մանր ու չնչինին՝ անխտիր։ Ակումբին մէջ նետուած թուղթ մը վերցնելն իսկ ծանր կը թուի, ժողովի ներկայ ըլլալը՝ բացառիկ զոհողութիւն, իսկ կազմակերպչական որեւէ գործ՝ taboo։

Հետաքրքրական է նշել թէ սոյն ծուլութեան եւ անհոգութեան աղբիւր– ներէն կը բխին նաեւ անհիմն քննադատութիւնները եւ բամբասանքի թոյնը։

Այս մտածումով, վերադառնանք մեր ծանօթ տեսարանին։

Ընկեր Գառնիկ սկսած է երգել «Ով որ քաջ է ի՞նչ կը սպասէ» երգը. իսկ դաշտը մաքրելու աշխատանքին լծուած ընկերներէն մին, որու աչքերը աշխատանքի ժամանակ միշտ երգերով ոգեւորուած խումբին կողմն էին, կը մօտենայ եւ կ'առաջարկէ ընկեր Գառնիկին որ յայտարարէ՝ «Ով որ քաջ է աղբ թող ճաւաքէ»։

«Միակ միջոցը որ մենք շահաւոր դուրս գանք պայքարէն, յեղափոխական գործելակերպի որդեգրումն է . . .»

Կ'րսէ ընկ. Արօ Պողիկեան «Հայդուկ»ի հետ ունեցած հարցազրոյցի ընթացքին

Ծանօթ.- Ստորեւ կը ներակայացնենք մեր ընթերցողներուն ընկ. Արօ Պողիկեանի հետ ունեցած «Հայդուկ»ի հարցազրոյցը, որուն նիւթն է «Քաղաբականացում եւ Յեղափոխականացում»։

Մինչեւ 1985ի վերջաւորութիւնը ընկ. Պողիկեան աշխատած է որպէս ՀՅԴ Արեւմտեան Ամերիկայի Երիտասարդական Գործավար, իսկ ներկայիս ստանձնած է «Ասպարէզ» օրաթերթի խըմբագրի պաշտօնը։ Ընկ. Պողիկեան ստացած է իր Մագիստրոս
Արուեստից տիտղոսը UCLA համալսարանէն, ուր ներկայիս կը
դասաւանդէ հայկական գրականութեան դասընթացքներ։

□«Հայդուկ».- Ձեր կարծիքով ի՞նչ կը նշանակէ քաղաքականացում։

Ընկ. Պողիկեան.— Կեանքի առօրեայ իրադարձութիւնները, դէպքերը, իրողութիւնները, ընկերային յարաբերութիւնները, տնտեսական եւ կառավարական իրակարգերը, մէկ խօսքով ամէն ինչ տեսնել իրրեւ քաղաքական դրուածքի մը պատճառած, ծնունդ տուած կամ առնուազն թոյլատրած իրողութիւններ եւ դիրքորոշուիլ այդ երեւութներով հանդէպ սեփական՝ անհատական, բայց մանաւանդ ազգային շահերը ունենալով իրրեւ մեկնակէտ եւ հիմք. հասկնալ թէ ինչ որ կը պատահի մեր չորսդին պատահականութեան արդիւնք չէ, այլեւ կազմակերպուած է յստակ գաղափարախօսութիւն ունեցող ուժի մը կողմէ, եւ որ այդ ուժը իր որոշումները կ'առնէ հիմնուելով միայն ու միայն իր շահերուն պաշտպանութեան վրայ։ Քաղաքականացում կ'ենթադրէ նաեւ մշտական ճիգ մը փնտոելու եւ գտնելու թէ մեր կեանքը ղեկավարող ուժը ուր կեդրոնացած է, ինչպէս կը շարժի, ուր են անոր զօրութեան աղթիւր– ները եւ տկար կէտերը։

«Հայդուկ».- Իսկ ի՞նչ կը նշանակէ յեղափոխականացում։

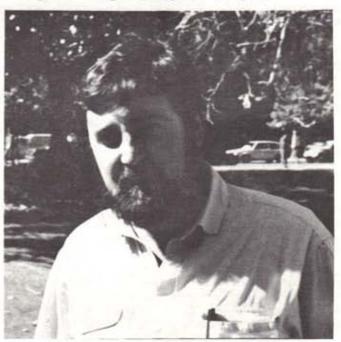
Ընկ. Պողիկեան.— Ցեղափոխականացումը այն հագրուանն է, երբ անհատը կամ հաւաքականութիւնը գնահատելէ ետք տիրող կացութիւնը, քաղաքական իրավիճակը, ուժերու դասաւորումներն ու բաշխուժը, ինքզինք ուղղակիօրէն հակադրուած կը տեսնէ անոնց, կ'որոշէ զանոնք հիմնովին լեղաշրջել, փոխելու համար յօգուտ իրեն եւ իր հետապնդած նպատակներուն։

Ցեղափոխականացումը ինքնաբերաբար կ՝ենթադրէ արմատակա– նացում, այսինքն կիսամիջոցներու ժխտում եւ վճռական փոփոխութիւն– ներու նախանձախնդրութիւն եւ անզիջողութիւն։

SECUSION SUB-RUPURUSUS PURGSUPSUUS CHEE

Write to Harutiun Levonian

K. 533/83 Zatvor Okruznog Suda Bolnica Bacvanska UL. 11000 Beograd YUGOSLAVIA

Տիրող կացութիւնը, կամ ինչպէս կըսեն «սթաթուս քուօ»ն, կարելի չէ յեղափոխականներուն ի նպաստ աստիճանական փոփոխութիւններու ենթարկել։ Համընթաց աշխատող ուժեր եւ գործօններ կացութիւնը աւելի իսկ յեղափոխականներու ի վնաս շրջելու կարելիութիւնը ունին։ Հաշուեկշիռը միշտ անոնց ի վնաս կ'ըլլայ։

«Հայդուկ».- Դատ ունեցող ժողովուրդի մը համար անհրաժե՞շտ է քաղաքականացնել եւ վերջապէս յեղափոխականացնել զանգուածները եւ մասնաւորաբար երիտասարդութիւնը։

Ընկ. Պողիկեան.— Անհրաժեշտ է ու կենսական։ Մեր պարագային միակ ձեւը, միակ միջոցը որ մենք շահաւոր դուրս գանք պայքարէն, լեղափոխական գործելակերպի որդեգրումն է, միաժամանակ, տնտեսական, քաղաքական ու քարոշչական ամուր ենթակառոյցի ստեղծելը։

«Քաղաքականացումը, պիտի կրկնեմ կը հաւատամ որ անպայմանօրէն եւ ինքնաբերաբար պիտի առաջնորդէ յեղափոխականացման, անշուշտ գործունէութեան կարելիութիւններու ու ճամբաներու մատնանշումով»:

Սփուռքի մէջ արդիւնատր ու երկարատեւ լեղափոխական գործու նէութիւն կարենալ տանելու համար կենսական է այդ ենթակառոյց ներու ստեղծումը։

Իսկ այդ ենթակառոյցներու ստեղծման համար անհրաժեշտ է ունենալ անոնց կարեւորութեան եւ անհրաժեշտութեան գիտակից զանգուածներ, ի մասնաւորի երիտասարդներ։ «Հայդուկ».- Յեղափոխականացումը կը յաջորդէ՞ քաղաքականացման, եւ ի՞նչ միջոցներով կարելի է երիտասարդութիւնը քաղաքականեցման հանգտուանէն առաջնորդել յեղափոխականացման հանգրուանը։

Ընկ. Պողիկեան.– քաղաքականացած երիտասարդութիւն մը քաղաքական իրավիճակը համակողմանի եւ հանգամանատր կերպով վերլուծելու կարողութիւն ձեռք ձգած պէտք է ըլլայ։

Մեր պարագային քաղաքական վերլուծումը անպայմանօրէն պիտի առաջնորդէ այն գիտակցութեան, որ յեղափոխական գործունէութիւնը կենսական դեր կր խաղայ մեր ազատագրական պայքարին մէջ։ Այդ գործունէութիւնը յառաջ տաներւ համար, քաղաքականացած երիտասարդութիւնը պիտի գայ անհրաժեշտութիւնը ունենալու յեղափոխականացած տարր մը, որ միայն իր շարքերէն կրնայ ելլել։ Հետեւաբար, ինքնագիտակից ճիգով, ծրագրումով ու աշխատանքով պիտի պատրաստուին այդ տարրերը, որոնք իրենց կարգին, ուրիշներ ներգրաւելու, իրենց շարքերը ստուարացնելու գործնական միջոցներու պիտի դիմեն՝ անխուսափելիօրէն։

«Յեղափոխականացումը ինքնաբերաբար կ'ենթա– դրէ արմատականացում, այսինքն կիսամիջոցներու ժխտում եւ վճռական փոփոխութիւններու նախանձա– խնդրութիւն եւ անզիջողութիւն . . .»

«Հայդուկ».- Հակառակ այն իրողութեան, որ վերջին 15 տարիներուն շատ խօսուած եւ գրուած է մեր երիտասարդութեան քաղաքականացման եւ յեղափոխականացման մասին, ըստ ձեզի, արդեօ՞ք մեր երիտասարդութեան մեծամասնութիւնը քաղաքականացած կամ լեղափոխականացած է։

Ընկ. Պողիկեան.– Իմ կարծիքովս, դժբախտաբար, մեր երիտասար– դութեան մէկ փոքր հատուածն է միայն, որ քաղաքականացած է, եւ բնականաբար աւելի փոքր հատուած մը, լեղափոխականացած։

Պէտք է նշել, որ 15 տարի առաջ երիտասարդութիւնը ներկայ իսկ չէր հայ քաղաքական կեանքէն ներս։ ՀՑԴ երիտասարդական միութիւն– ներու կազմակերպումն ու անոնց ծաւալած գործունէութիւնն էր, որ լիշեալ ժամանակամիջոցին արթնցուց երիտասարդութեան մէկ հատուածը, զանոնք դաստիարակեց ու քաղաքականացուց։

Հայ ազգային ազատագրական պայքարի յեղափոխական արտայայտութիւնները անփոխարինելի դեր կատարեցին այդ հատուածը յեղա– փոխականացնելու գործին մէջ։ Զոյգ ճակատներու վրայ, կը կարծեմ որ հազիւ առաջին հանգրուանն է որ կտրուած է։ Հիմա, հարցը կը մնայ ընդհարձակելու մեր պայքարը, աւելի մեծ թիւով երիտասարդներ քաղաքականացնելու ճիգով։

«Հայդուկ».- Հայ Դատի գծով տարուած ներկայ դիւանագիտական աշխատանքները բաւարար կ'օժանդակե՞ն երիտասարդութեան գիտակցութիւնը արթնցնելու եւ քաղաքականացնելու գործին։

Ընկ. Պողիկեան.– Աշխտանքները առանձին չեն կրնար օժանդակել։ Մանաւանդ, սփիւռքեան պայմաններու մէջ որոշ աշխատանքներ կրնան սխալ ուղղութիւն տալ երիտասարդութեան, եթէ ան զինուած չէ անհրաժեշտ գաղափարական ու տեսական դաստիարակութեան։

Ապաքաղաքականեցնող պայմաններու մէջ Հայ Դատ հետապընդելու կոչուած երիտասարդութիւնը պէտք է զարգացնէ պայքարի յատուկ գաղափարախօսութիւն մը։ Այդ գաղափարախօսութեան ուժեն կախեալ է Հայ Դատի ներկայ աշխատանքներու իսկական էութիւնն ու արժեքը ըմբոնելու ու զանոնք ազատագրական պայքարի ընդհանուր ծիրէն ներս տեղադրելու կարողութիւնը։

«Հայդուկ».- Իսկ ի՞նչ է հայ քաղաքական հրատարակութիւններու, այս պարագային, «Ասպարէզ»ի դերը ժողովուրդի քաղաքականացման եւ յեղափոխականացման աշխատանքներու գծով։

Ընկ. Պողիկեան.- «Ասպարէզ»ը իրրեւ Հայ Յեղափոխական Դաշնակցութեան շրջանային օրգան, հիմնական առաքելութիւնը ունի այս գաղութի հայ զանգուածները քաղաքականացնելու, անոնց մէջ զարգացնելու ազգային շահերու վրայ հիմնուած քաղաքական վերլուծումներ կատարելու, դէպքերն ու իրադարձութիւնները միշտ ըմբռնելու ու մեկնաբանելու կարողութիւնը։

Իրականացնելու համար այս, «Ասպարէզ» լայն տեղ կուտայ գաղափարական, վերլուծական, ընկերային ու տեսական յօդուածնե– րու, մանաւանդ անոնց, որոնք կը մեկնին հայկական փորձառութենէն։

«Մեր պարագային քաղաքական վերլուծումը անպայմանօրէն պիտի առաջնորդէ այն գիտակցութեան, որ յեղափոխական գործունէութիւնը կենսական դեր կր խաղայ մեր ազատագրական պայքարին մէջ . . .»

Քաղաքականացումը, պիտի կրկնեմ կը հաւատամ որ անպայմա– նօրէն եւ ինքնաբերաբար պիտի առաջնորդէ լեղափոխականացման, անշուշտ գործունէութեան կարելիութիւններու ու ճամբաներու մատնա– նըշումով։

"Just as the individual is victimized by class exploitation and oppression in social life, so are the weak or persecuted nations exploited and suppressed in the international level by imperialist and expansionist states.

As the ideal system of coexistence and cooperation among nations, socialism struggles for the full liberaiton of nations — as human collectives — and their establishment as free, independent and sovereign states in an international society, with the same spirit and principle as it struggles for the full liberation of the individual and the creation of the Free Man in human society."

— ARF Program, 1982

Ընկ. Համբիկ Սասունեան Կը Գրէ Իր Կեանքէն Բանտէն Ներս

Ծանօթ.- Ինչպէս արդէն իսկ «Հայդուկ»ի ընթերցողները ծանօթ են, ընկ. Համրիկ Սասունեան կ'անցնէ իր հինգերորդ տարին բանտի մէջ, ամրաստանուած ըլլալով Լոս Աննէլըսի Թուրքիոյ հիւպատոսին աճարեկելու լանցանքով։ Ընկ. Համրիկ վերջին անգամ փոխադրուած է Քալիֆորնիոյ նաճանգային Սէն Քուէնթին բանտր։

«Հայդուկ»ը բարերախտութիւնը ունեցած է ստանալու հետեւեալ գրուածքը ընկ. Համբիկէն իր կեանքին մասին բանտէն ներս։ Գրուածքը կր ներկայացնենք ստորեւ։

□ Աոտու կանուխ, հազիւ ժամը վեցն է։ Արդէն իսկ բանտապահներու կոշիկներու ծանր ձայները կը լսեմ։ Բանտապահները բանտարկեալ–ներու խուցերու դռները կը բանան եւ ամուր ետ կր գոցեն։

Դեռ կանուխ է, բայց բանտարկեալներէն մի քանին արդէն գործի կ՝երթան։ Ոտքերու ձայներէն արթնցած եմ ես, եւ կը դիտեմ խուցիս առաստաղը՝ կարծես ան ըլլար պատկերասփիտ մը կամ մէկու մը պատկերը։ Եւ ես ժամերով կէս արթուն, կէս քնացած, կը դիտեմ առաստաղը՝ հոն հազար տեսարաններ եւ նկարներ տեսնելով։

Նոյնիսկ այս կանուխ արշալոյսին խաղաղ չէ չորս կողմս. բանտա պահներու ոտքերու եւ մեջքէն կախուած ծանր բանալիներու ձայները կը խանգարեն երազս։

Ժամ մը կ'անցնի եւ աղմուկը աւելի կը սաստկանալ։ Ժամը եօթն եւ արդէն բոլոր միւս բանտարկեալներն ալ գործի պիտի երթան։ Ես արդէն բոլորովին արթուն եմ եւ դժգոհ. առտուան ժամը երկուբին դժուարութեամբ քնացած էի, իսկ վեցին արթնցած։ Բայց անշուշտ իմ անքնութիւնս ոչ ոքի հոգն է։

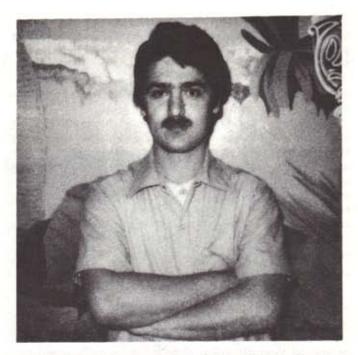
Եւ արթուն երազելով կանցնին ժամեր. եւ ահա, արդեն իսկ եղած է կէսօր։ Չորս–հինգ ժամեր աչքերս բաց երազելէ ետք, վրաս ջղայնու– թիւն կու գալ. ժամեր պարապ անցուցած էի, երբ պէտք էր ելած ըլլայի ու սկսէի գրել կամ կարդալ։

ԿԷսօր է եւ ոստիկանութիւնը կը յայտարարէ թէ տասը վարկեանէն рանտարկեալները խոճանոց պէտք է ըլլան ճաշի ճամար։ Ես արդէն նախաճաշ չեմ կերած, ծուլութեանս եւ նախաճաշի անճամութեան պատճառա։ Հիմա ճաշի ժամն է եւ ոստիկանը եկած է բանալու խուցիս ծանր երկաթէ դուռը։ Կը քալենք դէպի խոճանոց։ Այս բանտը ըլլալէս ի վեր, ճինգ անգամ ճաշի չեմ գացած։ Այս անգամ կ'որոշեմ խոճանոց երթալու տեղ, երթալ բանտի դաշտը։

вреизи, в див видивились виськи видились в г

Write to
G. Marachelian
H. Noubarian
R. Titizian

Ottawa — Carlton Detention Center 2244 Innes Road, Ottawa Ontario, Canada K1B 4C4

Կը հասնիմ բանտի դաշտ, եւ կը նայիմ դէպի երկինք։ Օդը քիչ մը պաղ է եւ ես միայն բանտարկեալի շապիկ մը հագած եմ. քիչ մը կը մսիմ եւ կը մտածեմ թէ ինչու խուցս նստած չմնացի . . .

Բանտի դաշտը բաւական մէծ է. Ոռն կան ֆութպոլի եւ պասքէթպոլի դաշտեր, ինչպէս նաեւ երկաթ բարձրացնելու անկիւն մը՝ ուր լաճախ լեցուն է բանտարկեալներով որոնք ժամերով երկաթ կը բարձրացնեն մարզուելու համար։

«Կը ճասնիմ խուց եւ ես ինծմէ դժգոճ կը սկսիմ բալել՝ ճինգ քայլ առաջ, ճինգ քայլ ետ. խուցին մէջ ճինգ քայլէ աւելի առնելու տեղ չկայ։ Կը նստիմ անկողնիս վրայ. պատին վրայ կան ճայ բանաս—տեղծներուուգրողներու, ինչպէս նաեւ ճայ ֆետայի—ներու պատկերներ։ Կարծես կորսուած եմ Հայաս—տանի մէջ, ու խուցս մոռցած, բայց ձայները անգամ մը եւս կը խանգարեն զիս . . .»

Կը սկսիմ ձանձրանալ. մարզանք ընել չեմ սիրեր որպէսզի մարզան– քով ժամանակ անցնեմ։ Կը քաշուիմ անկիւն մը եւ գետնի խոտին վրայ կը նստիմ։ Մի քանի բարեկամներ կանցնին ու կը բարեւեն. ուրիշ մը կը մօտենայ մի քանի վայրկեան խօսելու ու կատակելու։

Բանտի քակին քարձր պատերու վրայ ոստիկաններ կանգնած են, լաւ զինուած, ու կը դիտեն քանտարկեալներու բոլոր շարծումները։ Պատին միւս կողմը կայ ծովը որ կը կոչուի Սան Ֆրանսիսքօ Պէյ։ Քիչ մը անդին կան երկու ճսկայ լեռներ որոնք կը թուին ըլլալ միայն մի քանի

«Ինչպէս երեխայի համար անհրաժեշտ է սիրող մայրը, այնպէս էլ յեղափոխական գաղափարների համար միշտ անհրաժեշտ են եղած րանտերի խոնաւ օրօրոցները, երկաթէ շղթաների բազմալեզու նանիները եւ կարմիր դահիճների մահաբեր գուրգուրանքները։ Ուրիշ ելք չկայ նոր գաղափարների յաղթանակի համար, կամ այլ խօսքով՝ չկայ ուրիշ միջոց լեղափոխական գործը նախապատրաստելու համար»։

Քրիստափոր Մ.

մեթը հեռու։ Բայց մէկ լեռը շատ հսկայ է եւ մօտաւորապէս 1500էն 2000 մեթը կամ աւելի հեռու է։ Լեռը դիտելով կ'երազեմ հսկայ Մասիսին մասին, եւ կարծես կը սկսիմ սիրածս կարօտնալ։ Եւ իրաւ ալ այդպէս է, Մասիսը ամէն հայու հայրն ու մայրն է, ամէնուն քոյր-եղ-բայրն է, ամէն տղու եւ աղջկայ Սիրածն է։ Եւ ես ալ սիրած Մասիսս աւելի ու աւելի կը կարօտնամ ու կը սիրեմ . . .

Ժամը երկու է եղած արդէն, եւ պէտք է վերադառնամ խուց։

Կը հասնիմ խուց եւ ես ինծմէ դժգոհ կը սկսիմ քալել՝ հինգ քայլ առաջ, հինգ քայլ ետ. խուցին մէջ հինգ քայլէ աւելի առնելու տեղ չկայ։ Կը նստիմ անկողնիս վրայ. պատին վրայ կան հայ քանաստեղծներու ու գրողներու, ինչպէս նաեւ հայ ֆետայիներու պատկերներ։ Ձեմ գիտեր թէ մէկ երկու վայրկեա՞ն անցաւ, թէ մէկ երկու ժամ. կարծես կորտուած եմ Հայաստանի մէջ, ու խուցս մոռցած, քայց ձայները անգամ մը եւս կը խանգարեն զիս։ Կը հանեմ կօշիկներս եւ կ՝երկննամ անկողնի վրայ։ Ժամը երէք է արդէն։ Կէս ժամ պատկերասփիւռ կը դիտեմ մինչեւ

«Լեռը դիտելով կ'երազեմ ճսկայ Մասիսին մասին, եւ կարծես կը սկսիմ սիրածս կարօտնալ։ Եւ իրաւ ալ այդպէս է, Մասիսը ամէն ճայու ճայրն ու մայրն է, ամէնուն քոյր-եղբայրն է, ամէն տղու եւ աղջկայ Սիրածն է։ Եւ ես ալ սիրած Մասիսս աւելի ու աւելի կը կարօտնամ ու կը սիրեմ . . .»

рանտապահը կուգայ եւ «Սասունեան» կսէ։ Կ'ելլեմ ոտքի. ան կը պահանջէ իմ բանտարկութեանս թիւը։ Կսեմ՝ C-88440, եւ ան ինծի կը յանձնէ մի քանի թերթեր ու նամակներ։ Թերթերը աչքէ կանցնեմ եւ անոնք որոնք կը գտնեմ հետաքրքրական՝ կը դնեմ մէկ կողմ, իսկ մնացածը՝ աղբաման։

Ժամը հինգին ընթրիքի կ'երթանք։ Բոլոր օրը ոչինչ կերած եմ, եւ ստամոքսս կարծես ոսկոռ դարձած է։ Կը մտնեմ շարքի ու կամաց– կամաց կարգս կը մօտենայ։ Ամանը ձեռքս բռնած կը նայիմ թէ ինչ է ուտելիքը։ Շատ անգամ չեմ ուտեր եւ քթիս տակէն կը հայհոյեմ բանտապահներուն։ Կտոր մը հաց առնելով կը նստիմ սեղանին շուրջ եւ կը սկսիմ ուտել հացի կտորը գաւաթ մը ջուրով։

Ճաշէն ետք խուց կը վերադառնամ ու կը սկսիմ գրել ստացած նամակներուս պատասխանները։ Մի քանի ժամ եւս կանցնի ու կը սկսիմ գիրք կարդալ։ Անգամ մը եւս կէս գիշեր է. լոգնած ու անօթի եմ, բայց բունս չի գար։ Մտիկ կ'ընեմ լեղափոխական ու սիրային երգեր մինչեւ որ բունս գալ։ Սակայն չեմ լաջողիր եւ կրկին կը սկսիմ գիրք կարդալ։

Գիտեմ յաջորդ առտու ուրախ պիտի արթննամ՝ ընթերցած ըլլալով 100էն 200 էջ։ Ժպտուն դէմբով կը քնանամ։

Համրիկ Սասունեան

29 Դեկտեմբեր, 1986

Claure Eten E

Sherster and ruphlenburg artisticality

Write to Hampig Sassounian

P.O. Box C88440 1A-18 Tamal, California 94964

Faith

by Lisa Kibritjian

You are a desperate soul From years gone by, You are a saddened man From life's treacherous toll.

Your eyes now bleak Were once so alive Elated with the joys Of youth long lost.

The dreams you had Of a wife and son Have faded with age In the gray of your cell.

Your innocence so clear For all who could see, Yet an example was made Supposed for peace.

What justice is this When a life once free Is taken and crushed For the pleasure of a beast?

The voice of power So clear and distinct, "One life, no matter, An Armenian at that."

An example my friends Is that this all is The life of our brother For a piece of our land.

Have faith my friend Be strong in your place Your innocence will Prevail the lies of those men.

We will fight till the end For your life and our own, You are of us and We are of you.

Together our claim Will be heard through the land, Your freedom will come With our lands hand in hand.

"The Discourse on the Origins of Inequality"

by Niva Kalebdjian

Note: The following is a brief overview of Jean-Jaques Rousseau's essay entitled "The Discourse on the Origins of Inequality." With such articles Haytoug wishes to expose its readers to the thoughts of some political thinkers. For a more detailed examination, readers are encouraged to pursue these writings beyond what appears here.

□ Born in Geneva in 1712, Jean-Jacques Rousseau belonged to an economically lower-class Swiss Protestant family. At age 16 Rousseau ran away from home and took on odd jobs until age 40 when he achieved success as a writer. An outcast, Rousseau finally married Therese Levasseur with whom he had five children whom he gave up for adoption. After achieving fame he lived by the generosity of friends, as he was maladapted.

In addition, Rousseau suffered from paranoia. Regardless, Rousseau was one of the most profound writers of the age and the most influential. As a result of his own experiences, Rousseau felt that a person could not be happy in society as it existed. Consequently, he wrote many pieces concerning the evils of society. One such piece is *The Discourse on the Origins of Inequality*.

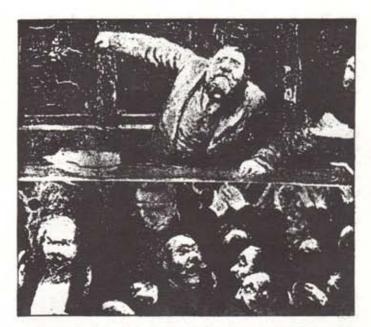
Jean-Jacques Rousseau's essay entitled *The Discourse on the Origin of Inequality* is primarily concerned with the origins of man and his evolutionary process from savage (natural) man to social (civilized) man, exemplifed by his degeneration through the process of becoming civilized. By describing the two, savage to social, Rousseau determines that savage man is "good" and social man "wicked."

Rousseau describes savage man as uncorrupt, unspoiled, simple, and independent. In possession of these virtues, savage man is ultimately described as being free, equal, and good (immediately distinguishing him from his social counterpart).

The savage man lacks social intercourse and merely exists by fulfilling his needs (as opposed to his wants). Rousseau describes these basic needs as "food, a female, and rest." The savage man fulfills these needs without discrimination. He pays no attention to socially induced values such as beauty and wealth, for he has no concept of these inequalities (allowing for natural, physical inequalities). Therefore, all foods accomplish the same duty—that of nourishment; and all females provide him with the same companionship. It therefore follows that all, in the eyes of the savage man, are equal. He is uncorrupt, unlike social man, in his evaluation of others, according to Rousseau.

The sentiment of pity is utilized by Rousseau to further distinguish savage man from social man. "Pity," says Rousseau, "is a sentitment obscure but active in the savage, developed but dormant in civilized man." This unspoiled virtue in the savage man is the factor which keeps him from exploiting his equals because it is pity which "hurries us without reflection to the assistance of those we see in distress." Therefore, the savage man is "good" and the social man, who lacks this compassion, is wicked, as shall be explained further.

Overall, thus far, we have seen that the savage man, the natural unspoiled man, is good, according to Rousseau. He possesses

qualities which, as he becomes civilized, cease to exist causing him, now in this social state, to have a lack of compassion or pity for others. Furthermore, the savage man is not ambitious, since as we determined, he exists by fulfilling only his basic needs. He does not rely on others for anything and thus is not influenced in his ideas and thinking. It follows that the savage man does not dominate over others, as he feels no need to. Savage man, therefore, is ultimately equal and free, according the Rousseau.

Conversely, the social man is described by Rousseau as corrupt, spoiled, and dependent. Also, social man loses (or represses) the sentiment of pity to that of reason. The result is that the social man exploits, discriminates, and oppresses his fellow men.

Reason is the trait which only the social man possesses. It is this trait which suppresses or counteracts pity. Reason, according to Rousseau, breeds self-love. "It is reason that makes him keep aloof from everything that can trouble or afflict him..." For instance, referring to an example given by Rousseau, "At the sight of another in distress," the social man declares "You may perish for aught I care, I am safe." Contrarily, the savage man, lacking the power and knowledge to reason and possessing the sentiment of pity, would aid such a being in distress; for the savage man is not self-loving or aloof as is his social counterpart.

Thus, as social man becomes increasingly self-loving due to reason, the consequences begin to unfold. He develops a false sense of values based on wealth and beauty inflicted upon him by the rest of society. He begins to fulfill his wants along with his needs. He judges people and feels the need to be dominant resulting in competition. Inequality is the inevitable consequence of civilized society according to Rousseau. The social man has thus been created.

Therefore, we have seen that Rousseau saw the natural, savage man as "good" as he possessed "good" qualities. Also we have seen that social man, the civilized savage man, is "wicked" because as he evolves in society, he surrenders his virtues which he possessed as the savage man, the most important as described by Rousseau being pity. Therefore, according to Rousseau, man in his natural, savage state, is at his best and man in society, along with all elements in society, are wicked.

«ՀԱՑԴՈՒԿ», Է. Տարի, Թիւ 1, 1987

Ձեւակա՞ն Ժողովրդավարութիւն

Թամար Տէր Մկրտիչևան

□ Իրանի ամերիկեան զէնքերու վաճառքին լուրը առաջին անգամ հաղորդուեցաւ Լիբանանի մէջ լոյս տեսնող եւ Սուրիոյ համակիր «Ալ Շիրաա» շաբաթաթերթին մէջ, որմէ անմիջապէս ետք ամերիկեան մամուլը սկսաւ հարցը հետապնդել եւ ի յայտ բերել։

Երբ այս հարցի առնչութեամբ լուրերը սկսած էին հրապարակուիլ, նախագահ Րէկընի ազգային ապահովութեան խորհրդատու Ճոն Փոյնթտեկսթըր իր հրաժարականը ներկայացուցած էր, իսկ անոր գործակիցը՝ Օլիվըր Նորթ, պաշտօնէ արձակուած էր։

Իրանցիներու հետ գործակցութիւնը ըստ երեւոյթին սկսած էր երբ Թեհրանի իշխանութեանց ներկայացուցիչները Ամերիկայի կարգ մը ղեկավարներու մօտենալով յայտնած էին ահաբեկչութեան դէմ միջո– ցառումներ որդեգրելու տրամադրութիւններ։ Ուաշինկթըն, իբրեւ ապա– ցոյց, պահանջած է Լիբանանի մէջ առեւանգուած ամերիկացի պա– տանդներու ազատ առձակումը։ Կը տեղեկացուի որ Իրանին զինամը– թերք եւ զինուորական գործիքներու փոխնորդ կտորներ ուղար– կըուած է, լաւ տրամադրութիւններ ձերք ձգելու նպատակով։

Կ՛ըսուի թէ նախագահ Րէկընի նախաձեռնութեամբ վերջին քանի մը շաբաթուայ ընթացքին, փորձեր տեղի կ՛ունենան բոլոր իրականութիւն– ները մէջտեղ հանելու, սակայն տակաւին շատ մը հարցումներ կը մնան անպատասխան։ Այս հարցումներէն ամէնէն հիմնականներն են հետեւ– եալները.– Ինչպէս սկսաւ «Իրանսքամ»ը, եւ ու՞ր գացին գործողութեան հսկայ շահերը։

Իրականութեան յայտնաբերումը շատ դժուար պիտի ըլլայ Ծերակոյտի եւ Ներկայացուցիչներու Տան յանձնախումբերուն համար։ Ոմանք կըսեն թէ Իրանին ծախած զէնքերու հասոյթը Նիքարակուայի հակայեղափոխականներուն փոխանցելու ծրագրի հանձարն է Օլիվըր Նորթ։ Վերջինը Ամերիկայի կանոնագրի 5րդ բաժինի իրաւունքը գործածելով, մերժած է վկայել։

Նախագահ ՐԷկընի վարչակարգը կորսնցուցած է ղեկը այս ամբողջ պատահարին եւ տակաւին կարողացած չէ իրականութիւնները ի յայտ բերել։

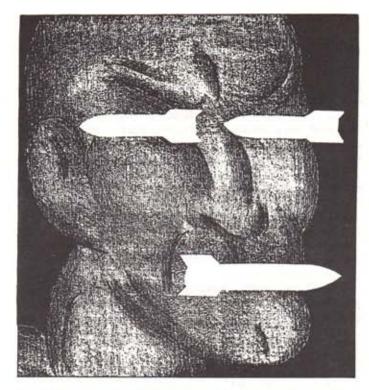
Նախագահ Րէկընի գիտակից կամ անգիտակից մոռացումները զինք կը դատապարտեն իբրեւ լուռ մասնակից մը այս գայթակղութեան։ Այս գործողութեան մանրամասնութիւնները հաւանաբար երբէք չներկայացուին հանրութեան իրենց ամբողջութեամբ, սակայն այս հարցին շուրջ հայ քաղաքականացած երիտասարդութեան կեցուածքն է որ կը հետաքրքրէ մեզ։

Կարեւոր է այս գայթակղութիւնը ճասկնանք աւելի լայն ճասկացողութեամբ եւ չխաբուինք ձեւական ժողովրդավարութենէ։ Տեղին է ընդունիլ, սակայն, որ շատ մը ուրիշ երկիրներու մէջ նման ճարց մը

вребат в сиз видивично рискиральность

Write to Raffi Elbekian

KP DOM M. BR 3156 22000 Sremska-Mitrovica YUGOSLAVIA

երբէք պիտի չներկայացուէր հանրութեան՝ աոնուազն այս ծաւալով։

Ժողովրդավարական կարգերու մէջ, հարկաւոր է ունենալ հարցերու ազատ եւ անկաշկանդ քննութիւնը հանրութեան, կամ հանրութեան կողմէ ընտրուած անձնաւորութիւններու կողմէ։ Ժողովրդավարական կարգերը չեն կրնար յարատեւել եթէ հանրութիան առիթը պիտի չի տրուի որպէսզի անոնք կարենան հարցաքննել եւ քննադատել կաոավարութեան։

«Իրանսքամ»ի տեւողութեան ընթացքին, Րէկըն եւ իր վարչակարգի հին ու նոր անդամները միայն յաջողած են շփոթ տարածել՝ իրակա– նութիւնները ծածկելու համար։

Իրականութիւնը կը մնայ թագուն երկրի բնակչութեան ջախջախիչ մեծամասնութեան համար։ Ուրեմն ինչպէ՞ս առիթը տալ ժողովուրդին հարցաքննելու, քննադատելու եւ բողոքելու այս հարցին գծով։ Ու՞ր են ժողովրդավարութեան սուրբ սկզբունքները եւ ինչու՞ չեն յարգուիր անոնք։

Ժողովրդավարութիւնը կ'ապահովէ մեծամասնութեան իրաւունքը եւ կառավարութեան հաշուետու կը դարձնէ ժողովուրդին։ Սակայն այս կացութեան մէջ կարծես կառավարութիւնը պատասխանատու կը զգայ միայն իր անդամներուն՝ եւ ոչ ժողովուրդին։

Այս դէպքը կը փաստէ Րէկընի եւ իր նմաններու զօրաւոր դիրքը նման գործողութիւններ նախաձեռնելու գծով։ Ժողովրդավարական կարգերու մէջ կառավարութիւնը հաշուետու է ժողովուրդին. սակայն Րէկընի բազմաթիւ զանցառութիւնները եւ ընդհանրապէս լուռ կեցուածքը մտածել կու տան թէ արդեօք ան պարտադրուած կը զգա՞յ բացատրութիւն տալու ժողովուրդի բացառնակ մեծամասնութեան։

THE COMESSON STREET

«Հայդուկ»ը լոյս կը տեսնէ ՀԵԴ անդամներու կամաւոր աշխատանքներու իբրեւ արդիւնք եւ կը բաժնուի ձրիաբար։ Հետեւաբար, որեւէ արտաբուխ նուիրատութիւն պիտի օժանդակէ տպագրութեան ծախսերը ճոգալու։

Հանեցէր նուիրատւութիւնները կատարել ՀԵԴ Կեդրոնական Վարչութեան հետեւեալ ճասցէով՝

AYF Haytoug 419A West Colorado Street Glendale, California 91204

«Սարդարապատ» Ուխտի Ընկերները Կը Գրեն Համբիկին

□ Համրիկ Սասունեան՝ ճայ երիտասարդ մը անարդարօրէն բանտարկուած «արդարութիւն» խոստացող եւ պաճանջող երկրի մը կողմէ։ Հինգ տարիէ ի վեր մեր սիրելի ընկերը կը մնայ բանտը՝ ճեռու ճայ մթնոլորտէ, ճայ բարեկամներէ, եւ իր ընտանիքէն։ Բայց երիտասարդութիւնը կրնայ այս կացութիւնը բարելաւել, նամակներ գրելով իրեն։ Նամակին բնոյթը կամ երկայնքը կարեւոր չէ։ Կարեւորը նամակ գրելն է։

Յունուար ամսի ընթացքին, «Սարդարապատ» ուխտի ընկերները ճիշդ այդ ըրին։ Տօներու եւ Համբիկի տարեդարձի առիթով ուխտի ճերթական ժողովի մը ընթացքին ամէն ընկեր երկտող մը գրեց Համբիկին ուրախ մաղթանքներով եւ ոգեւորիչ, յուսաբեր պատգամ– ներով։

Արդէն իսկ ուխտի ընկերներէն ստացած են պատասխաններ, իսկ «Սարդարապատ» ուխտը ստացած է նամակ մը ընկ. Համբիկէն, որը կը ներկայացնենք այս թիւով։

Դուք ալ ընթերցողներ, «Սարդարապատ» ուխտէն օրինակ առէք լիջեցէք եւ գրեցէք Համրիկին։ Եթէ արդէն իսկ չեք գրեր, հիմա է ժամանակը սկսելու։

Ֆրէզնոյի ՀԵԴ Գրասենեակ եւ Գրադարանը Պաշտօնապէս Բացուեցաւ

□ Ֆրէզնոյի ՀԵԴ «Գէորգ Ձաւուշ» Ուխտը այս տարի ծրագրած է իր նոր Գրասենեակն եւ Գրադարանը առաւել ճոխացնել ուխտի եւ գաղութի բարելաւման ճամար։ Ընկերները նաեւ, Կեդրոնական Վարչութեան ճովանաւորութեամբ ծրագրեցին 1986–87ի առաջին «ՀԵԴ Օր»ը, որը տեղի ունեցաւ Հոկտեմբերին։

Շարաթ 4 Հոկտեմբեր 1986-ին, երկար աշխատանքէ ետք, Ֆրէզնոյի ՀԵԴ Գրասենեակ եւ Գրադարանը պաշտօնապէս բացուեցաւ։
Գաղութի մեծ մասը ներկայ էր այս ձեռնարկին, որուն նախագահն էր
Տաթեւ Արքեպիսկոպոս Սարգիսեան։ Մօտ \$10,000 հաւաքուած
հանգանակութիւնը պիտի գործածուի գրասենեակը եւ գրադարանը
առաւել ճոխացնելու համար։ Սոյն ձեռնարկէն ետք, հանրութիւնը
քաջալերեց «Փոթորիկ» մարզախումբի քարաթէի նարնջագոյն գօտիներ ստանալու առիթով։ «Փոթորիկ» մարզախումբը կազմուած է 70
երիտասարդներէ, զանազան տարիքներով, որոնք հետեւած են
քարաթէի մասնագիտութեան մօտ հինգ տարի։

ՀԵԴ Գրասենեակ եւ Գրադարանի բացումէն ի վեր, ընկերները կ'աշխատին գրքահաւաքի աշխատանքով։ Գրադարանի երկու յանձ–նախումքերը անընդհատ կ'աշխատին, մէկը գաղութէն գիրք հաւաքելու աշխատանքով, իսկ միւսը գիրքերը համադրելու եւ հոգատա–րութեան գործով։

Պէյ Էրիայի «Ռոստոմ» Ուխտը Աշխատանքի Լծուած

□ Պէլ Էրիայի «Ռոստոմ» Ուխտը այս տարեշրջանին իր աշխատանքները կեդրոնացուցած է ուխտի ներքին զօրացման վրայ։ Ուխտի տարեկան առաջին գործունէութիւնը եղաւ Սուրբ Գրիգոր Լուսաւորիչ Եկեղեցւոյ պազառին ներկայանալ «տեղեկատուական սեղան»ով մը,

Cup. to 12

Ընկ. Համբիկ Սասունեանի Նամակը «Սարդարապատ» Ուխտին

Շատ սիրելի ընկերներ,

խորին շնորհակալութիւններս կը լայտնեմ բոլորիդ որ Նոր Տարուալ աոթիւ գեղեցիկ բացիկներով շնորհաւորեցիք Նոր Տարիս։ Յուսամ կը ներէք ինձի որ մի քանի օր ուշ կը գրեմ այս նամակս։

Կը շնորհաւորեմ բոլորիդ Նոր Տարին եւ կը լուսամ որ 1987 տարին ըլլալ լաջողութեան տարի մը բոլորիս համար։

Կը յուսամ նաեւ մօտ օրէն բախտը ունենամ միանալ ձեզ ու ձեր կողքին ծառայել Հայ Դատին։ Շատ ճպարտ կ'զգամ որ ունիմ ձեր նման ընկերներ որոնք միացած են մէկ նպատակով, որն է անկախ Հայաստանի կերտումը գալիք սերունդներու ճամար։

Վստան եմ որ բոլորս խիստ կապուած եւ միշտ պատրաստ ենք ծառայելու մեր դատին։ Մեր բոլորիս առաջնաներթ պարտականութիւնը մեր ազգին ծառայել եւ մեր արդար իրատանքները պաշտպանելն է։

Ծառայենք մեր Սուրբ Նպատակին որ գալիք սերունդները ճպարտ ըլլան մեզմով՝ ինչպէս որ մենք ճպարտ ենք Սարդարապատի սերունդով

Фшпр пі зшрашир Մшгипдр аштицирипии:

Uhpny Course Etras

13 3nianiun, 1987

Քրտական Ազատագրական Շարժումը Մոնթեպէլլոյի Մէջ

□ Տարիներու ընթացքին ՀԵԴ ուխտերու կազմակերպած «Ասպարէզ Երեկոյ»ները առիթ ընծայած են ընկերներուն ազատօրէն առտայայ-տուելու զանազան նիւթերու շուրջ։ Նոյեմբեր, 1986-ին Մոնթեպէլլոյի ՀԵԴ «Վանան Գարտաշեան» Ուխտը կազմակերպած էր «Ասպարէզ Երեկոյ» մը, «Քրտական Ազատագրական Ծարժում»ը ունենալով որպէս նիւթ։

Երեկոյան սկիզքը, դաստիարակչական յանձնախումբի ընկերները թերթեր բաժնեցին ընկերներու միջեւ, որոնք կը պարունակէին նիւթեր հայկական եւ քրտական շարժումներու մասին։ Ընկերները այս տեղե– կութիւնները ուսումնասիրելէ ետք, երկու խումբի բաժնուեցան եւ բանավէճը սկսաւ հայ-քրտական համագործակցութեան մասին։ Բանա– վէճի աւարտին ընկերներու մեծամասնութիւնը այն եզրակացութեան հասան թէ այլ ազատագրական շարժումներու աջակցիլը կրնայ օգտակար ըլլալ հայկական ազգային ազատագրական պայքարին։

«Վառան Գարտաշեան» ուխտը նաեւ կը զբաղի գաղութեն ներս դաստիարակչական–քարոզչական աշխատանքներով։ Ուխտը երկու թոուցիկներ դրկած է գաղութին՝ առաջինը ամերիկեան ընտրութիւններու առիթով, որը կը քաջալերէր հայ քաղաքացիներուն որ քուէարկեն. Իսկ երկրորդը ուղղուած էր գաղութի երիտասարդութեան իրենց մղելու քաղաքականացման եւ Հայ Դատի ի նպաստ աշխատանք։ Սոյն հաղորդագրութիւնը կը բացատրէ թէ՝ «Որեւէ կազմակերպութեան ուժն ու յարատեւութիւնը կախեալ է երիտասարդութեան դաստիարակութենն»։ Հաղորդագրութիւնը կը շարունակէ ըսելով երիտասարդութեան՝ «իրրեւ հայեր դուք ալ ձեր բաժինը բերէք այս աշխատանքներուն. միացէք այն կազմակերպութեան որ ձեր ազատ ապրելու իրաւունքը կը պաշտպանէ. միացէ՝ ք Հայ Երիտասարդաց Դաշնակցութեան»։

Sardarabad Chapter Members Surveyed

☐ To become familiar with the views and the general level of the basic knowledge of the AYF members, Haytoug has prepared a questionnaire which is being distributed among the AYF chapters. The results from chapters will be used in a survey of the entire organization. Although the conslusions based on the questionaires of the chapters may at times be inaccurate; however, surveys such as this can at least present a general picture of the views and the basic knowledge of AYF members.

Twenty-five members of the SF Valley AYF Sardarabad Chapter were asked to fill out the following questionaire in December 1986. The results of this questionnaire, and the ones of the previous years, are presented in this issue.

1. Do you believe that we will reach our goal of a free, independent and united Armenia in the near future?

1986	Yes 60%	No	40%		
1983	Yes 03%	No	43%	Undecided	54%
1980	Yes 39%	No	61%	Undecided	00%

2. Since AYF is an organization preparing its members for the ARF ranks, will you join the ARF?

1986	Yes 68%	No	00%	Undecided	32%
1983	Yes 75%	No	00%	Undecided	25%
1980	Yes 39%	No	50%	Undecided	11%

3. Which of the means do you think will be more efficient towards reaching our goals?

1986	Military 04%	Diplomat./Polit. 28%	Milit. & Diplomat./Polit. 68%
1983	Military 07%	Diplomat./Polit. 00%	Milit. & Diplomat./Polit. 93%
1980	Military 18%	Diplomat./Polit. 00%	Milit. & Diplomat./Polit. 82%

4. Do you believe that if we negotiate with the Turkish government we will reach an agreement?

1986	Yes 08%	No	68%	Undecided	24%
1983	Yes 11%	No	54%	Undecided	35%
1980	Yes 10%	No	85%	Undecided	05%

5. When Armenia is free and independent, will you be ready to go there?

1986	Yes 68%	No	00%	Undecided	32%
1983	Yes 64%	No	11%	Undecided	25%
1980	Yes 71%	No	14%	Undecided	15%

Do you believe that when a people or a nation is oppressed by any power, which refuses to relinquish its control peacefully, it is the inviolable right of such a people or nation to use any means necessary to insure its liberation?

1986 Yes 80% No 08% Undecided 12%

7. Do you believe that when Armenia is independent, it must be a democratic and socialist republic?

1986 Yes 64% No 00% Undecided 36%

8. Do you believe that in reaching an independent homeland, we should coordinate our efforts and cooperate with other oppressed peoples?

1986 Yes 44% No 20% Undecided 36%

Although there are no correct answers to the majority of the above questions, the following points can be made for the responses to the questionnaire.

Considering the fact that AYF is an organization which prepares its members for the eventual membership in the ARF, the 00% negative response to question 2 is a promising result.

Whereas the AYF strives to assemble the Armenian people, including its dispersed masses, on the territory of independent Armenia, the 36% of the undecided responses to question 5 seems somewhat alarming.

Departing from the AYF Manifesto, the 80% and 68% positive responses to questions 6 and 7 may be considered satisfactory. The AYF Manifesto states that "Armenia must be a democratic and socialist independent republic," and "We believe that when a people or a nation is oppressed by any power, which refuses to relinquish its control peacefully, it is the inviolable right of such a people or nation to use any means necessary to insure its liberation." A re-examination of the AYF Manifesto, or a re-evaluation of their AYF membership may be necessary for the members who have responded negative or undecided to questions 6 and 7.

In the case of the SF Valley AYF Sardarabad Chapter, the results of the questionnaire seem promising.

Թորընսի «Փոթորիկ»ը Վերակազմուած

□ Թորընսի ՀԵԴ «Փոթորիկ» Ուխտը, վերակազմուած այս տարի, չարաչար կ'աշխատի ինքզինք կառավարելու եւ զօրացներու գծով։ ԹԷեւ ուխտը կազմուած է միայն 13 ընկերներով, սակայն ընկերները վճռած են գոյատեւել եւ ՀԵԴ–ի աշխատանքները յառաջ տանիլ իրենց շրջանի մէջ։

«Փոթորիկ» ուխտը միշտ եղած է գործօն եւ աշխատող ուխտ մը, կազմուած աշխոյժ եւ եռանդուն ընկերներով։ Սակայն 1987ին, երիտասարդականի թիւի նուազումի պատճառաւ, երիտասարդական եւ պատանեկան ուխտերը կը միանան իրար։ Իսկ այս տարի, ընկերները կ'աշխատին ՀԵԴ ուխտը կարգի բերել եւ Հայ Դատի անորաժեշտ աշխատանքները չառաջ տանիլ։

Սկզբնական շրջանին, ուխտի գործունէութեանց մեծ մասը կը բաղկանար կազմակերպչական աշխատանքներէ եւ դաստիարակչականներէ։ Ուխտը կանոնաւոր ժողովներ կ'ունենալ ուր միշտ դաստիարակչական մը կր տրուի ընկերոջ մը կողմէ, կարեւոր անձի մը կամ դէպքի մը մասին։ Ուխտի ընկերները իրենց աշխոյժ ու խանդավառ կեցուածքը ցուցաբերեցին 1986–87ի առաջին «ՀԵԴ Օր»ուան, մասնակցելով մօտ 70 առ ճարիւր ներկայութեամբ։

«Հայդուկ»ը կը քաջալերէ «Փոթորիկ» ուխտի ընկերները իրենց աշխատանքներուն, եւ յաջողութիւն կը մաղթէ իրենց ապագայի գործունէութեանց մէջ։

Cup. to 10ta

որը օժանդակեց տեղեկացնելու գաղութը Հայ Դատի եւ ՀԵԴ–ի աշխատանքներու մասին։ Անցեալին այս պազառը ուխտի ամէնէն լաւ առիթը եղած է նոր հայ երիտասարդներ ճանչնալու եւ ՀԵԴ–ն իրենց ծանօթացնելու. Այս տարի ուխտը նորէն յաջողեցաւ նորագիրներ արձանագրել։

Ուխտի առաջին «Ասպարէզի Երեկոյ»էն ետք ընկերները առիթը ունեցան միջոցներ առաջարկելու ուխտի ձերնարկներու մասնակցութեան թիւը բարձրացնելու հարցին գծով։

Նոր Տարուան առաջին օրերուն ուխտը սկսաւ ծախել ընկ. Համբիկ Սասունեանին նուիրուած օրացոյցները, որոնց հասոյթը պիտի տրամադրուի Սասունեան Պաշտպան Ցանձնախումբին։

EDITORIAL

Cont. from pg. 1

sures of oppression and embourgeoisement, finds these problems, if not quite natural, at least to be expected. These problems, be they the cause of financial or other deficiencies, can only be considered as temporary impediments to which the revolutionary spirit cannot surrender.

It is with a renewed will and determination that Haytoug is

ready for battle on this front — hopefully this time, able to persevere these obstacles.

In short, Haytoug must continue to exist and expand. Its goal will continue to be the education and politicization of the youth of the region. Furthermore, it will continue to voice the programs and ideas of the politicized youth.

The above-mentioned are big words which we transfer to the paper. It is left to us to transform the words into work in an effort to justify our actions and realize our goals.

419A West Colorado Street Glendale, California 91204